

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v ústním jednání konaném dne 16. 10. 2018 v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a členů JUDr. Zbyňka Poledny, Mgr. Davida Chaloupky, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Gabriely Vilímkové a Mgr. Barbory Kubíkové v právní věci kárného žalobce: **ministr spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněné: **Mgr. V. J., soudní exekutorka** Exekutorský úřad Kutná Hora, Česká 325/41, Kutná Hora, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudního exekutora ze dne 24. 10. 2017, č. j. MSP-59/2016-OED-KEU/35,

t a k t o :

Mgr. V. J., soudní exekutorka
Exekutorský úřad Kutná Hora
Česká 325/41, Kutná Hora

I.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

j e v i n n a , že

v řízeních vedených pod sp. značkami 192 EX 23/15, 192 EX 541/16, 192 EX 58/16, 192 EX 104/16, 192 EX 774/15, 192 EX 835/15, 192 EX 851/15, 192 EX 201/16, 192 EX 153/16, 192 EX 432/16, 192 EX 480/16, 192 EX 554/16, nezajistila pořízení zvukově obrazových záznamů z průběhu mobiliárních exekucí v souladu s ustanovením § 325b odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů a ustanovením § 15 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti,

tedy porušila povinnosti stanovené ustanovením § 2, § 13, § 46 odst. 1 exekučního řádu.

tím spáchala

kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu

II.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

je v i n n a, že

v příkazech k úhradě nákladů exekuce č. j. 192 EX 11/16-14 ze dne 20. 4. 2016, č. j. 192 EX 12/16-14 ze dne 20. 4. 2016, č. j. 192 EX 13/16-13 ze dne 20. 4. 2016, č. j. 192 EX 14/16 – 12 ze dne 20. 4. 2016, č. j. 192 EX 15/16 – 13 ze dne 20. 4. 2016, č. j. 192 EX 45/15-12 ze dne 9. 4. 2016, č. j. 192 EX 49/15-20 ze dne 23. 9. 2016, č. j. 192 EX 51/15-23 ze dne 22. 3. 2016, č. j. 192 EX 682/15-18 ze dne 1. 12. 2015, č. j. 192 EX 645/15-23 ze dne 13. 7. 2016, č. j. 192 EX 722/15-17 ze dne 5. 1. 2016, č. j. 192 EX 719/15-9 ze dne 11. 11. 2015, č. j. 192 EX 721/15-12, ze dne 11. 11. 2015, č. j. 192 EX 725/15-11 ze dne 20. 10. 2015, č. j. 192 EX 727/15-12 ze dne 9. 10. 2015, č. j. 192 EX 767/15-12 ze dne 24. 3. 2016, č. j. 192 EX 766/15-15 ze dne 23. 2. 2016, č. j. 192 EX 762/15-14 ze dne 26. 2. 2016, č. j. 192 EX 740/15-14 ze dne 26. 10. 2015, č. j. 192 EX 738/15-10 ze dne 25. 11. 2015, náklady oprávněného určila částkou 400,- Kč, ačkoliv měly být určeny částkou 100,- Kč a tyto náklady pro oprávněného soudního exekutora JUDr. Igora Ivanku vymáhala a následně mu je v předmětných řízeních vyplatila (vyjma řízení sp. zn. 192 EX 49/15 a sp. zn. 192 EX 51/15),

tedy porušila povinnosti stanovené v ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu, ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle ustanovení § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle ustanovení § 89a exekučního řádu v platném znění,

tím spáchala

kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu

III.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

je v i n n a, že

jako soudní exekutorka ve výzvách k dobrovolnému splnění povinností č. j. 192 EX 38/15-9 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 192 EX 39/15-8 ze dne 22. 4. 2015, č. j. 192 EX 40/15-10 ze dne 3. 4. 2015, č. j. 191 EX 41/15-10 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 192 EX 42/15-8 ze dne 8. 4. 2015, č. j. 192 EX 43/15-9 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 192 EX 44/15-9 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 192 EX 45/15-8 ze dne 3. 4. 2015, č. j. 192 EX 46/15-8 ze dne 1. 4. 2015, č. j. 192 EX 48/15-9 ze dne 8. 4. 2015, č. j. 192 EX 49/15 – 9 ze dne 13. 4. 2015, č. j. 192 EX 50/15-9 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 192 EX 51/15-9 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 192 EX 52/18-9 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 192 EX 53/15 – 10 ze dne 21. 5. 2015, č. j. 192 EX 54/15-11 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 192 EX 56/15 – 9 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 192 EX 682/15-9 ze dne 22. 9. 2015, č. j. 192 EX 656/15-8 ze dne 3. 8. 2015,

pokračování

č. j. 192 EX 652/15-8 ze dne 17. 8. 2015, č. j. 192 EX 648/15-8 ze dne 28. 7. 2015, č. j. 192 EX 646/15 – 8 ze dne 30. 7. 2015, č. j. 192 EX 648/15-8 ze dne 28. 7. 2015, č. j. 192 EX 646/15 – 8 ze dne 30. 7. 2015, č. j. 192 EX 645/15-8 ze dne 8. 7. 2015, č. j. 192 EX 644/15-10 ze dne 22. 7. 2015, č. j. 192 EX 643/15-9 ze dne 10. 8. 2015, č. j. 192 EX 642/15-10 ze dne 17. 8. 2015, č. j. 192 EX 722/15-8 ze dne 19. 10. 2015, č. j. 192 EX 719/15-7 ze dne 2. 10. 2015, č. j. 192 EX 721/15-8 ze dne 20. 10. 2015, č. j. 192 EX 723/15-11 ze dne 18. 11. 2015, č. j. 192 EX 724/15-12 ze dne 21. 10. 2015, č. j. 192 EX 725/15-8 ze dne 30. 9. 2015, č. j. 182 EX 726/15-8 ze dne 20. 10. 2015, č. j. 192 EX 727/15-8 ze dne 6. 10. 2015, č. j. 192 EX 728/15-8 ze dne 15. 10. 2015, č. j. 192 EX 765/15-14 ze dne 21. 12. 2015, č. j. 192 EX 764/15-10 ze dne 20. 11. 2015, č. j. 192 EX 763/15-9 ze dne 22. 10. 2015, č. j. 192 EX 733/15-8 ze dne 6. 10. 2015 vyčísčila náklady oprávněného částkou 400,- Kč a vyzvala povinné k jejich uhrazení, přestože na tyto náklady neměl oprávněný nárok,

tedy porušila povinnosti stanovené v ustanovení § 46 odst. 1 a 6 exekučního řádu,

tím spáchala

kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu

IV.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

j e v i n n a, že

jako soudní exekutorka ve výzvách k dobrovolnému splnění povinnosti č. j. 192 EX 11/16-8 ze dne 8. 2. 2016, č. j. 192 EX 12/16-10 ze dne 8. 2. 2016, č. j. 192 EX 13/16-9 ze dne 8. 2. 2016, č. j. 14/16-8 ze dne 8. 2. 2016, č. j. 192 EX 15/16-9 ze dne 8. 2. 2016, č. j. 192 EX 829/15-7 ze dne 9. 12. 2015, č. j. 192 EX 826/15-9 ze dne 3. 12. 2015, č. j. 192 EX 825/15-8 ze dne 7. 12. 2015, č. j. 192 EX 817/15-7 ze dne 9. 12. 2015, č. j. 192 EX 816/15-8 ze dne 22. 12. 2015, č. j. 192 EX 787/15-8 ze dne 12. 11. 2015, č. j. 192 EX 785/15 – 9 ze dne 16. 11. 2015, č. j. 192 EX 784/15-9 ze dne 6. 11. 2015, č. j. 192 EX 783/15 – 10 ze dne 24. 11. 2015, č. j. 192 EX 780/15-8 ze dne 6. 11. 2015 vyčísčila náklady oprávněného částkou 200 Kč a vyzvala povinné k jejich uhrazení, přestože na tyto náklady neměl oprávněný nárok,

tedy porušila povinnosti stanovené v ustanovení § 46 odst. 1 a 6 exekučního řádu,

tím spáchala

kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu

V.

Za uvedená jednání se jí ukládá **kárné opatření** podle ustanovení § 116 odst. 6 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. exekuční řád

p o k u t a v e v ý š i 10.000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 15022017

O d ů v o d n ě n í

[1] Kárný žalobce při kontrole exekutorského úřadu zjistil, že ve vyjmenovaných řízeních externí pracovník nepořídil ucelený kontinuální zvukově obrazový záznam z průběhu mobiliárních exekucí. Kárný žalobce je však toho názoru, že musí být zaznamenány všechny úkony, k nimž při prohlídce bytu a jiných místností dochází. Další doporučení k pořizování zvukově obrazového záznamu o průběhu prohlídky bytu a jiných místností přijala Právní a legislativní komise Exekutorské komory ČR na základě usnesení ze dne 6. 10. 2015. Z tohoto usnesení mj. vyplývá doporučení neomezovat pořizování záznamu jen na samotnou místnost povinného, ale i na okolí místnosti, tj. zaznamenávat kontext provádění úkonu. Kárný žalobce uvedl, že sama kárně obviněná není schopna vysvětlit, co se během jednotlivých úkonů dělo, a že dle svého vyjádření ukončila spolupráci s panem S. a s vykonavatelem J. k datu 2. 12. 2016 zejména z důvodu nedostatečné důslednosti při výkonu svěřených pracovních úkolů. Kárný žalobce přitom neuznala argumentaci kárně obviněné, která nedostatečné videozáznamy hájila nedostatkem kapacit na pořízení a uchování takového nezkráceného záznamu.

[2] Podle jeho názoru kárně obviněná nedostatečně zvládla řízení chodu úřadu, k němuž patří i kontrola pořizovatele zvukově obrazových záznamů, a neučinila dostatečná opatření k zamezení takového stavu. Obrazově zvukové záznamy nemají podle kárného žalobce jakoukoliv důkazní sílu, aby mohly objasnit skutečný průběh mobiliárních exekucí a potvrdit či vyvrátit případné stížnosti fyzických či právnických osob. To podle názoru kárného žalobce anuluje smysl právní úpravy.

[3] Ke skutku II. kárný žalobce uvedl, že ve vyjmenovaných případech soudní exekutorka určila náklady oprávněného částkou 400 Kč. Dotazem na Českou advokátní komoru kárný žalobce zjistil, že JUDr. P. Š., Ph.D., který zastupoval soudního exekutora JUDr. Igora Ivanku, není zapsán v seznamu advokátů. Kárně obviněná k tomu ve vyjádření ke kárnému žalobci ze dne 12. 1. 2017 uvedla, že v některých řízeních (192 EX 11/16, 192 EX 12/16, 192 EX 13/16, 192 EX 14/16, 192 EX 15/16) po zjištění zjevné nesprávnosti, která byla způsobena chybným zadáním do systému, oprávněný vrátil částku 300 Kč v každém řízení a výše paušální náhrady za podání návrhu na zahájení řízení byla účtována ve výši 100 Kč v souladu s ustanovením § 2 odst. 2 vyhlášky č. 254/2015. Ve vyjádření ze dne 19. 6. 2017 kárně obviněná znovu uvedla, že náklady byly omylem účtovány chybně, rozdíly ve vyplacených částkách na nákladech ve výši 300 Kč byly vráceny povinným, popř. byla tato chyba napravena (v řízení 192 EX 49/15), resp. byla exekuce zastavena pro neúčelnost a vymožená částka byla poukázána na úhradu nákladů exekuce (řízení 192 EX 51/15).

pokračování

[4] Kárný žalobce zdůraznil, že jednáním kárné žalobkyně došlo nejprve k nesprávnému určení nákladů oprávněného a k navrácení přeplatku ve výši 300 Kč došlo až v průběhu kontroly na základě upozornění dohledového orgánu. Šlo tak o řetězec protizákonných rozhodnutí v téměř ročním časovém intervalu od 9. 10. 2015 do 23. 9. 2016, který by zřejmě dále pokračoval, kdyby nedošlo ke kontrole úřadu.

[5] Taktéž ke skutkům III. a IV. kárný žalobce uvedl, že v uvedených věcech zastupoval oprávněného soudního exekutora JUDr. Igora Ivana obecný zmocněnec JUDr. P. Š., Ph.D., LL.M., který není zapsán v seznamu advokátů. Ve výzvách k dobrovolnému splnění povinností vyčíslila kárně obviněná náklady oprávněného ve výši 400 Kč a 200 Kč, na které však oprávněný neměl nárok, neboť náklady měly činit 100 Kč podle ustanovení § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a ustanovení § 89a exekučního řádu. Tento postup je podle názoru kárného žalobce v rozporu s ustanovením § 46 odst. 1 exekučního řádu, ustanovením § 2 odst. 2 vyhlášky č. 254/2015 Sb. a s článkem 5 Pravidel profesionální etiky a soutěže soudních exekutorů. Kárný žalobce je toho názoru, že ve výzvě ke splnění vymáhané povinnosti podle ustanovení § 46 odst. 6 exekučního řádu by měly být určeny pouze ty náklady oprávněného, na které má oprávněný nárok. Ve všech případech byli povinni mylně informováni o výši dlužných pohledávek.

[6] Kárně obviněná ve vyjádření ke kárné žalobě nezpochybnila skutkový stav k žádnému ze skutků, který jí kárný žalobce klade za vinu.

[7] Ke skutku I. však namítla, že v žádném právním předpise není obsažen požadavek na ucelenost a kontinuálnost záznamů, a proto není možné dovozovat kárné provinění pro porušení neexistující povinnosti. Z prostého jazykového výkladu ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti vyplývá, že toto ustanovení nepředpokládá pořizování záznamu „absolutně všeho“, nýbrž předpokládá záznam zejména podstatných a relevantních skutečností, resp. úkonů. Kárně obviněná je toho právního názoru, že pojem „úkony, při nichž při prohlídce bytu a jiných místností dochází“, je třeba vykládat tak, že se jedná o taková jednání, která mají vliv na vznik, změnu či zánik procesních či jiných práv a povinností účastníků či dotčených osob.

[8] Kárně obviněná uznává, že v některých případech skutečně nejsou zvukově obrazové záznamy pořízené jejími zaměstnanci vždy ucelené a nepodávají absolutní a vyčerpávající obraz o postupu vykonavatele, nicméně jsou z nich seznatelné podstatné skutečnosti a úkony, na jejichž zaznamenávání dopadá povinnost stanovená v ustanovení § 325b odst. 3 o. s. ř. (konkretizovaná v ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky). Její zaměstnanci pak mají pokyn důsledně zaznamenávat všechny sporné či (byť jen potenciálně) vyhrocené situace.

[9] Kárně obviněná dále namítala, že usnesení Právní a legislativní komise Exekutorské komory ČR ze dne 6. 10. 2015 má toliko doporučující charakter a odchýlení od takového doporučení nemůže bez dalšího založit kárnou odpovědnost soudní exekutorky. Zdůraznila, že povinnost pořizovat záznam byla zákonodárcem zavedena především se záměrem doložit před orgány dohledu, případně před orgány činnými v trestním řízení, oprávněnost volby místa soupisu movitých věcí a oprávněnost postupu při soupisu. Poté zdůraznila, že neobdržela žádnou stížnost na postup vykonavatele. Kárně obviněná dále

považuje tvrzení kárného žalobce za vnitřně rozporná, resp. matoucí, když na jednu stranu kárný žalobce díky pořízeným záznamům a sepsaným protokolům v každé věci vytváří věrohodné shrnutí postupu vykonavatele, aby vzápětí prohlásil, že záznamy nemají žádnou vypovídací hodnotu, resp. žádnou důkazní sílu. Taktéž namítla, že kárný žalobce vymezil skutek I v kárné žalobě tak, že soudní exekutorce přičítá jednání nikoli jejího zaměstnance, nýbrž výslovně externího pracovníka pana V. S..

[10] Kárně obviněná je přesvědčena, že kárná žaloba je ohledně skutku I podaná zejména za účelem provedení testu výkladu ustanovení § 325b odst. 3 o. s. ř. a ust. § 15 odst. 1 vyhlášky z pohledu kárného soudu, kdy v této věci vyslovený názor kárného soudu se *pro futuro* stane skutečným měřítkem, jak přísně či benevolentně interpretovat povinnosti uvedené v odkazovaných ustanoveních. V tomto ohledu je však toho názoru, že kárné řízení nemůže nahrazovat neexistující sjednocovací mechanismus uvnitř civilní justice.

[11] Ke skutkům II. a III. pak kárně obviněná uvedla, že byl do systému nesprávně zadán způsob výpočtu nákladů oprávněného v exekučním řízení, jakoby zmocněnec oprávněného byl advokátem. Následkem tohoto nedopatření byly náklady oprávněného v exekučním řízení ve výzvě k dobrovolnému splnění povinnosti vyčísleny částkou 400 Kč. Náklady oprávněného byly následně nesprávně určeny částkou ve výši 400 Kč, a to jako odměna advokáta dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. za 2 úkony právní služby (každý za 100 Kč dle ust. § 14b odst. 2 advokátního tarifu) plus režijní paušál za 2 úkony (každý za 100 Kč dle ust. § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu). V některých exekučních řízeních (exekuční řízení uvedená u vymezení skutku II) bylo o nákladech oprávněného rozhodnuto i v příkazech k úhradě nákladů exekuce a došlo i k vymožení a vyplacení těchto nákladů oprávněnému.

[12] Ve vztahu k exekučním řízením uvedeným v rámci vymezení skutku IV bylo při zadávání nákladů oprávněného do systému soudní exekutorky sice postupováno dle správného právního předpisu (vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 86a exekučního řádu), avšak omylem byly do systému vedle nákladů za úkon „podání návrhu na zahájení řízení“ zadány i náklady za domnělý úkon „převzetí zastoupení“. Soudní exekutorka tímto koriguje svá předchozí tvrzení, že zmocněnec JUDr. P. Š., Ph.D., LL.M. by byl v systému soudní exekutorky označen jako advokát, nýbrž byl pouze nesprávně zadán způsob výpočtu nákladů oprávněného.

[13] Kárně obviněná odmítla domněnku, že by mohla výše uvedeným způsobem postupovat zjištěně za účelem vlastního obohacení, neboť nesprávně navýšené náklady oprávněného byly v případech vymožení poukázány oprávněnému a nadto náklady oprávněného v exekuci nejsou zahrnuty do základu pro výpočet odměny soudní exekutorky.

[14] Dále zdůraznila, že bezprostředně zřídila nápravu, včetně vrácení neoprávněně vymožených částek. Poukázala také na skutečnost, že prvně upozorněna na nesprávný postup byla právě až od zaměstnanců Ministerstva spravedlnosti ČR při provádění kontroly. Do té doby žádný z nesprávně vydaných příkazů k úhradě nákladů exekuce

pokračování

nebyl napaden námitkami, povinný ani oprávněný na nesprávné vyčíslení nákladů oprávněného nikdy neupozornili.

[15] Kárně obviněná taktéž shrnula, že

- a) v případech, kdy byly náklady oprávněného nesprávně vyčísleny ve výzvě k úhradě částkou 400 Kč, byla vymáhaná povinnost pro případ, že povinný uhradí do 30 dnů od doručení výzvy ve smyslu § 46 odst. 6 EŘ, určena částkou 12.198 Kč (pohledávka oprávněného 7.865 Kč, náklady oprávněného 400 Kč, snížená odměna soudní exekutorky 1.500 Kč, snížená paušální náhrada hotových výdajů ve výši 1.750 Kč a příslušná DPH z nákladů exekuce ve výši 683 Kč). V případě správného vyčíslení vymáhané povinnosti by byla vymáhaná povinnost pro případ, že povinný uhradí do 30 dnů od doručení výzvy ve smyslu § 46 odst. 6 EŘ, určena částkou 11.898 Kč. Oproti správně vyčíslené částce (11.898 Kč) byla nesprávně vyčíslená částka (12.198 Kč) navýšena o 2,52 %.
- b) V případech, kdy byly náklady oprávněného nesprávně vyčísleny ve výzvě k úhradě částkou 200 Kč, byla vymáhaná povinnost pro případ, že povinný uhradí do 30 dnů od doručení výzvy ve smyslu § 46 odst. 6 EŘ, určena částkou 11.998 Kč (pohledávka oprávněného 7.865 Kč, náklady oprávněného 200 Kč, snížená odměna soudní exekutorky 1.500 Kč, snížená paušální náhrada hotových výdajů ve výši 1.750 Kč a příslušná DPH z nákladů exekuce ve výši 683 Kč). V případě správného vyčíslení vymáhané povinnosti by byla vymáhaná povinnost pro případ, že povinný uhradí do 30 dnů od doručení výzvy ve smyslu § 46 odst. 6 EŘ, určena částkou 11.898 Kč. Oproti správně vyčíslené částce (11.898 Kč) byla nesprávně vyčíslená částka (11.998 Kč) navýšena o 0,84 %.

[16] Kárně obviněná dále zdůraznila, že všechny peněžní prostředky, které byly na povinných vymoženy (jedná se o exekuční řízení uvedená ve skutku II), byly povinným vráceny. V exekučním řízení sp. zn. 192 EX 11/16 byla částka 300 Kč určená k výplatě povinnému (SHS Agentura, s. r. o. v likvidaci, Karla Engliše 3221/2) převedena na základě exekučního příkazu ze dne 16. 1. 2017, č.j. 192 EX 505/16-13 k provedení exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky do exekuce vedené pod sp. zn. 192 EX 505/16, která je vedena proti totožnému povinnému. Shodně pak soudní exekutorka postupovala v exekučních řízeních vedených pod sp. zn. 192 EX 12/16, 192 EX 13/16, 192 EX 14/16, 192 EX 15/16, které jsou uvedeny v skutku II. Kárně obviněná poukázala také na to, že nesprávný postup ve vztahu k označení zástupce oprávněného není výjimečný ani v činnosti soudů – příkladmo takto poukázala na 43 pověření obecných soudů k provedení exekuce, v nichž byl JUDr. P. Š., Ph.D., LL.M., nesprávně označen jako advokát oprávněného.

[17] Kárně obviněná uvedla, že bezprostředně po upozornění na nesprávný postup ze strany dohledového orgánu byla ve všech exekucích, kde vystupuje jako obecný zmocněnec JUDr. P. Š., Ph.D., LL.M., provedena kontrola zaevidovaných nákladů právního zastoupení oprávněného a v případech zjištěných nesprávně účtovaných nákladů byly provedeny opravy tak, aby tyto byly účtovány v souladu s vyhláškou č. 254/2015 Sb.,

o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu. Současně bylo ze strany soudní exekutorky provedeno školení zaměstnanců, do jejichž pracovní náplně patří vkládání údajů o způsobu účtování nákladů oprávněného do systému exekutorky.

[18] Kárně obviněná se neztotožnila s posouzením závažnosti skutků. Skutek I nepovažuje za kárný delikt, natož pak závažný. Ohledně skutku II nesouhlasila s kárným žalobcem, že se jedná o závažný kárný delikt, nýbrž má za to, že se jedná toliko o kárný delikt dle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Ve vztahu ke skutkům II, III a IV soudní exekutorka navrhl, aby jí kárný soud uložil písemné napomenutí. Dále navrhl, aby kárný soud při úvaze o závažnosti jednání zvážil i polehčující okolnosti.

[19] Ústní jednání se uskutečnilo dne 16. 10. 2018 za přítomnosti kárně obviněné a kárného žalobce.

Ke skutku I:

[20] Mezi stranami je nesporné, že soudní exekutor je při exekuci prováděné prodejem movitých věcí povinen dodržovat povinnost podle ustanovení § 325b odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 69 exekučního řádu, podle níž *„o průběhu prohlídky bytu a jiných místností ten, kdo provádí výkon rozhodnutí, pořídí zvukově obrazový záznam. O tom musí být přítomné osoby poučeny při zahájení prohlídky.“* Podrobnější náležitosti k tomuto záznamu stanovuje poté ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb. o postupech při výkonu exekuční a další činnosti. Citované ustanovení vykonavateli ukládá podobu záznamu a to, že *„zvukově obrazový záznam, který se pořizuje o průběhu prohlídky bytu a jiných místností, obsahuje datum a čas, v němž pořizování záznamu probíhá. Zaznamenaný musí být všechny úkony, k nimž při prohlídce bytu a jiných místností dochází.“* Účelem uvedených ustanovení má poté nepochybně být věrná dokumentace průběhu prohlídky bytu či jiných místností pro pozdější upotřebení jako důkazní materiál.

[21] Kárný soud je přitom toho názoru, že již jen z praktických důvodů není představitelné, aby byl vždy pořízen záznam v nezkrácené délce i o situacích, které dokumentaci zcela zjevně nezasluhují, kdy se tedy – slovy ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti - po zahájení exekuce neděje žádný úkon (např. prodleva při čekání na příjezd policie atp.). Naopak, aby záznam dostal požadavkům prováděcí vyhlášky, musí být při zhlednutí takového záznamu průběh mobiliární exekuce naprosto zřejmý. Kárný soud zde neuznal obhajobu kárně obviněné, že by zjevné deficity záznamů poté mohla zhojit kombinace obsahu protokolů a audiovizuálního záznamu. Je totiž zřejmé, že pokud občanský soudní řád a prováděcí vyhláška ukládá povinnost pořídit obrazově zvukový záznam s požadovanými náležitostmi za účelem dokumentace prohlídky, nelze jeho chybějící části doplňovat z protokolu coby formalizované, stručnější a rigidní podoby záznamu o prohlídce bytu. Obrazově zvukový záznam totiž oproti protokolu může zachytit ucelený kontinuální průběh prohlídky a je v tomto protokolem nenahraditelný.

pokračování

[22] Kárný žalobce i kárně obviněná se shodují v tom, že všech 16 zvukově obrazových záznamů tak, jak byly pořízeny, nezachycují kompletní průběh prohlídky bytu v takovém časovém rozsahu, jaký vyplývá z jednotlivých protokolů.

[23] V případě 12 prohlídek bytu (spisové značky vedených exekucí jsou vyjmenované ve výroku I tohoto rozhodnutí) zjistil kárný soud zejména následující typové vady obrazově zvukového záznamu o průběhu prohlídky a soupisu věcí:

- existuje podstatný nepoměr mezi délkou záznamu a průběhem prohlídky, jak je zaznamenána v protokolu o průběhu exekuce,
- nejsou dostatečně zaznamenány (prokazatelné) úkony, který by měly být obsahem prohlídky bytu (na tyto úkony však poukazuje protokol o průběhu exekuce),
- na záznamu nejsou dostatečně patrné věci, které byly sepsány, absentuje záznam vstupu vykonavatele do obydlí.

[24] U těchto záznamů dospěl kárný soud k závěru, že uvedené záznamy požadavkům ustanovení § 325b odst. 3 o. s. ř. nedostály, protože v nich absentuje zachycení všech podstatných skutečností pro prohlídku bytu.

[25] U zbývajících 4 exekucí (vedeny pod sp. zn. 192 EX 489/15, sp. zn. 192 EX 177/16, sp. zn. 192 EX 197/16, 192 EX 556/16) hodnotil kárný soud odlišně to, že sice ani v těchto případech není záznam kompletní, ale podle názoru kárného soudu zachycuje přes svou kratší délku podstatné okolnosti prohlídky, a to:

- zjištění totožnosti osoby a dohodu o splátkách, situace nevyžadovala soupis věcí a tedy kontinuální záznam (sp. zn. 192 EX 489/15),
- v případě sp. zn. 192 EX 177/16 nejde o záznam mobiliární exekuce, ale jednání v restauračním zařízení,
- u sp. zn. 192 EX 556/16 záznam obsahuje alespoň všechny rozhodné úkony - v záznamu je zmíněno, že byt samotný vstup do bytu nebyl zaznamenán, vstup do bytu byl umožněn ze strany příbuzné povinné, je konstatováno, že bude proveden soupis výpočetní techniky, a poté konstatace, že ostatní věci nejsou vhodné k soupisu,
- obdobně u sp. zn. 192 EX 197/16 přes kratší záznam oproti délce protokolu ze záznamu vyplývá průběh prohlídky - důvod přivolání policie, vstup do obydlí, průběh jednání s povinným a konečně sjednání dohody o splátkách.

[26] Z 16 dílčích jednání, kdy bylo kárně obviněné kladeno za vinu, že nepořídila záznamy v souladu s ustanovením § 325b odst. 3 o. s. ř. a § 15 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti 418/2001 Sb., tak kárný soud ve 12 případech uznal, že záznamy nebyly pořízeny v souladu se zákonem a nedávají jasný a přesvědčivý obraz o průběhu mobiliární exekuce.

[27] Kárný soud nemohl přisvědčit obhajobě kárně obviněné, že by v případě, kdy pro její exekutorský úřad pracoval vykonavatel na základě příkazní smlouvy, nemohla být odpovědná za jeho pochybení. V řízení je nesporné, to bylo doloženo i příkazní smlouvou, že kárně obviněná vykonavatele V. S. pověřila mj. právě úkonem pořizování

videozáznamu. Ze záznamů i z protokolů o průběhu exekuce a z vyjádření kárně obviněné je poté zřejmé, že Václav Sika jednal pro ni jako soudní exekutorku, jejím jménem před povinnými vystupoval a ona na základě jím provedených úkonů při mobiliární exekuci činila následné procesní kroky. Pochybení, kterých se přitom V. S. dopustil, proto nepochybně tíží samotný výkon exekuční činnosti kárně obviněné.

[28] Kárný soud přisvědčil kárnému žalobci taktéž v tom, že kárně obviněná porušila uvedeným jednáním i další své povinnosti, které jí při výkonu povolání ukládají ustanovení § 2 (vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu se zdržet všeho, co by mohlo ohrozit důvěru spravedlivý výkon exekuční činnosti), § 13 (povinnost řádného řízení exekutorského úřadu spočívající v nedostatečné průběžné kontrole pořizování záznamu pověřenou osobou) a § 46 odst. 1 exekučního řádu (zejména ochrana práv účastníků řízení).

[29] Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno porušení zákona, zabýval se kárný soud závažností kárného deliktu. Pokud by nebyly záznamy pořizeny vůbec, jednalo by se nepochybně o závažné porušení zákonné povinnosti soudního exekutora. Jistě by totiž nebylo možno mírněji hodnotit, pokud by soudní exekutor naprosto pominul svoji zákonnou povinnost. V projednávané věci však záznamy pořizeny byly a část rozhodných skutečností v nich seznatelná je.

[30] Za uvedených okolností kárný soud hodnotil porušení těchto zákonných povinností jako delikt s nižší intenzitou. Jednání kárně obviněné při pořizování zvukově obrazového záznamu proto posoudil jako kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

[31] Kárný soud kárný soud shledal, že škodlivého jednání se dopustila kárně obviněná zaviněně a to ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nevěděla, že svým jednáním (tj. nezajištěním odpovídajících zvukově obrazových záznamů) zákonné povinnosti soudního exekutora může porušit, ale při náležité opatrnosti (průběžným vyhodnocením pořizovaných záznamů) tuto vědomost mít měla a mohla.

Ke skutkům II-IV:

[32] U skutků označených ve výroku rozhodnutí II – IV. nebyl mezi stranami sporný skutkový stav a strany se nerozcházejí ani v právním názoru na aplikaci příslušného právního předpisu na něj. Zjednodušeně řečeno, kárně obviněná v uvedených případech vyčíslila náklady zastoupení oprávněného (jiného soudního exekutora) JUDr. Igora Ivanku tak, jako by jeho zástupce JUDr. P. Š. byl advokát, tj. vyčíslila je podle příslušných ustanovení advokátního tarifu (u řízení specifikovaných ve výrocích II. a III. rozhodnutí) resp. dle vyjádření kárně obviněné ke kárné žalobě došlo omylem k přiznání náhrady i za další úkon oprávněného, byť samotná výše nákladů byla stanovena správně (u řízení specifikovaných ve výroku IV. rozhodnutí tak byla výše nákladů oprávněného o 100 Kč vyšší).

[33] V jednotlivých příkazech k úhradě nákladů exekuce (specifikovaných ve výroku II. tohoto rozhodnutí bylo) nesprávně uloženo povinným osobám uhradit náklady zastoupení oprávněného podle advokátního tarifu ve výši 400 Kč namísto správné výše 100 Kč podle

pokračování

vyhlášky ministerstva spravedlnosti. V případě výzev k dobrovolnému plnění povinnosti specifikovaných ve výroku III. rozhodnutí měly být náklady určeny ve výši 200 Kč podle vyhlášky ministerstva spravedlnosti, určeny však byly nesprávně ve výši 400 Kč podle advokátního tarifu. V případě výzev k dobrovolnému plnění povinnosti specifikovaných ve výroku IV. měly být náklady 100 Kč podle vyhlášky, účtovala však 200 Kč podle advokátního tarifu.

[34] Kárný soud se ztotožnil s tím, že v těchto případech nebylo možné náklady zastoupení oprávněného vyčíslit jako při zastoupení advokátem. Podle ustanovení § 89 odst. 1 exekučního řádu totiž platí, že *„pokud účastník, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 občanského soudního řádu (mj. advokátem, pozn. kárného soudu), nedoloží výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, má právo na jejich náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce.“* Tímto zvláštním právním předpisem je poté vyhláška ministerstva č. 254/2015 Sb. o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu. Tato vyhláška upravuje výši paušální náhrady, která náleží účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 občanského soudního řádu a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce (srov. ustanovení § 1 cit. vyhlášky). Podle ustanovení § 2 odst. 1 a 2 této vyhlášky platí, že *„při rozhodování o náhradě nákladů řízení ve sporech, ve kterých bylo rozhodnuto o návrhu podaném na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týměž účastníkem ve skutkové i právně obdobných věcech, v nichž je předmětem řízení peněžité plnění a hodnota sporu nepřevyšuje 50 000 Kč, činí pro účely § 151 odst. 3 občanského soudního řádu výše paušální náhrady do podání návrhu na zahájení řízení včetně 100 Kč za každý úkon“* (odst. 1) a že *„ve věcech výkonu rozhodnutí a exekučního řízení, je-li vymáháno peněžité plnění a hodnota sporu nepřevyšuje 50 000 Kč, činí výše paušální náhrady za podání návrhu na zahájení řízení 100 Kč“* (odst. 2).

[35] Není tedy sporu o to, že kárně obviněná svým jednáním při určování nákladů zastoupení oprávněného obecným zmocněncem porušila výše uvedená pravidla. Chybné vyčíslení nákladů zastoupení (v rámci správně aplikovaného předpisu) spočívající v nesprávném počtu úkonů (2 namísto správného 1 úkonu) poté kárně obviněná sama uznala.

[36] Při hodnocení intenzity porušení uvedených právních předpisů kárný soud hodnotil, že na rozdíl od věcí, v nichž se dříve zabýval samotnou oprávněností výše nákladů exekuce např. pod sp. zn. 15 Kse 2/2016 či 15 Kse 3/2017 a v nichž kárný soud zdůraznil, že obrana proti eventuálnímu nesprávnému určení výše nákladů je především věcí iniciativy povinných a důležitou úlohu zde hraje rozhodovací činnost obecných soudů (potažmo sjednocovací činnost Nejvyššího soudu), je v projednávané věci nesporné, že kárně obviněná zde náklady určila jednoznačně nesprávně ve skutkovém omylu způsobeném nedbalostí a tím porušila nesporná znění právních předpisů.

[37] Kárný soud k námitce kárného žalobce posoudil i motivaci kárně obviněné k uvedenému jednání, tedy zda kárně obviněná mohla jednat v úmyslu obohatit jiného soudního exekutora. K takovému závěru však kárný žalobce nenavrhoval žádný konkrétní

důkaz a nic takového nevyplynulo ani ze spisu. Nic tedy nesvědčí o nějakém úmyslném jednání kárně obviněné.

[38] Kárný soud tedy shledal, že kárně obviněná porušila uvedeným jednáním povinnost podle ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu (zejména ochranu práv účastníků řízení). Za uvedených okolností, kdy se jednalo o jedno typově totožné pochybení ve skutkově i právně obdobných věcech, hodnotil kárný soud porušení těchto zákonných povinností nižší intenzitou. Jednání kárně obviněné proto posoudil jako kárný delikt podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

[39] Kárný soud shledal, že škodlivého jednání se dopustila kárně obviněná zaviněně a to ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nevěděla, že svým jednáním tuto povinnost poruší, avšak při náležité opatrnosti (zejména při kontrole zadávaných údajů o zástupci oprávněného JUDr. Ivanka) tuto vědomost mít měla a mohla.

[40] Za sbíhající se 4 kárné delikty uložil kárný soud kárně obviněné úhrnné kárné opatření ve formě pokuty. Mírnější sankce (napomenutí) by podle názoru kárného soudu dostatečně nereflektovala vícečetné pochybení kárně obviněné a na kárně obviněnou by nepůsobila represivně i výchovně. Při úvaze o výši pokuty zohlednil kárný soud skutečnost, že kárně obviněná nebyla před kárným soudem doposud projednávána pro kárný delikt. Zvážil, že ohledně činností specifikovaných ve výroku I. rozhodnutí došlo u kárně obviněné k nápravě. U skutků ve výroku II. až III. zohlednil kárný soud to, že kárně obviněná neprodleně po zjištění svého pochybení zajistila nápravu a tedy přeplacené částky byly povinným navraceným. Vzhledem k tomu, že úřad kárně obviněné je menšího rozsahu, je kárný soud toho názoru, že konečná výše pokuty 10.000 Kč je vzhledem ke všem těmto okolnostem dostatečná a vůči kárně obviněné nepůsobí likvidačně.

P o u č e n í: Proti tomu rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

V Brně dne 16. října 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda kárného senátu
ve věcech soudních exekutorů